

JOI 19 OCT. 1967

ANUL 71
SERIA II
NUMĂRUL 1034
8 PAG., 25 BANI

Biblioteca Culturală
Regională
Hunedoara-Deva

ALBIȚA

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

Duminică,
pe uliță

Comuna
Salva-Năsăud

PERSPECTIVE LUMINOASE

În țara noastră, ca urmare a înlăturării cu succes a politicii Partidului Comunist Român de dezvoltare a economiei naționale, au avut loc transformări adânci în viața orașelor și a satelor. Toate regiunile țării au cunoscut o puternică înflorire. Acolo unde în economie domina agricultura, s-au făcut însemnate progrese pe calea industrializării. Numeroase așezări de la țară s-au dezvoltat considerabil, ajungând aproape de înfățișarea orașului. Milioane de cooperatori, mergând cu avânt pe drumul arătat de partid, și-au putut face case noi, grupându-le în apropierea sediilor cooperativelor agricole de producție, izvor de bunăstare și belșug, garanție a dezvoltării în viitor. De-a lungul anilor, fiecare om al muncii de la orașe și sate s-a convins că primind cu încredere hotărârile de partid și de stat, muncind pentru îndeplinirea lor, își creează o situație an de an mai bună. De aceea, țărani cooperatori, toți oamenii muncii de la sate au primit cu vii interes Hotărârea Plenarei C.C. al P.C.R. din 5—6 octombrie

a.c. privitoare la îmbunătățirea organizării administrativ-teritoriale a României și sistematizarea localităților rurale. Și această hotărâre scoate în evidență spiritul științific, innoitor, înțelepciunea partidului, a cărui politică pornește totdeauna de la studierea profundă a vieții, a realităților concrete ale României, a legilor obiective ale dezvoltării sociale. Teritoriul țării noastre va fi împărțit în județe — unități administrativ-teritoriale, cuprinzând mai multe ramuri economice, precum și diferite instituții social-culturale. Județele vor avea pe de o parte legături directe cu organele centrale de partid și de stat, iar pe de altă vor conlucra strâns, fără nici un fel de legătură intermediară, cu orașele și comunele din componența lor.

Unitatea de bază a organizării administrativ-teritoriale va fi comuna. Ea va fi alcătuită dintr-unul sau mai multe sate, având în medie 4 500—5 000 locuitori, în funcție de condițiile geografice, de factorii demografici, economici și sociali, de fondul construit și de

tradițiile existente în partea locului. Așa cum arată Hotărârea, o deosebită importanță va trebui să se dea, în organizarea comunelor, situației căilor de comunicație între centrul de comună și satele care o vor compune, ținându-se seama ca deplasarea de la sate la centru să se facă în condiții lesnicioase. Aceeași condiție se pune și la organizarea județelor.

În organizarea teritorială a comunelor se va ține seama de faptul că populația rurală va fi chemată să contribuie în mai mare măsură la sporirea producției industriale. La sate se vor crea unele unități agricole de tip industrial; iar localitățile rurale așezate în jurul unor centre industriale, vor fi legate de aceste centre prin bune căi de comunicație și prin mijloace de transport rapide, înlesnind salariaților unor întreprinderi să călătorească în condiții bune, 30—40 km de acasă și până la întreprinderi. Comunele în care acești salariați locuiesc vor fi dotate cu unități comerciale, social-culturale

și edilitare, asigurându-le condiții corespunzătoare de trai.

De altfel, în stabilirea tuturor viitoarelor localități rurale se va avea în vedere ca fiecare comună să dispună de tot ce trebuie pentru un trai civilizată și confortabil: școală de învățământ general, cămin cultural, cinematograful, bibliotecă publică, dispensar, casă de nașteri, bale comunale, magazine de vânzare a mărfurilor, unități de alimentație publică, ateliere de reparatii și deservire etc. An de an va crește numărul satelor electrificate. Din 1944 până la sfârșitul anului 1966, numărul satelor electrificate a crescut de la 483 la 8 560. Aceasta este o garanție că în viitor, ritmul electrificării satelor va fi și mai rapid.

Sistematizarea comunelor și satelor constituie un mijloc important pentru realizarea politicii Partidului Comunist Român de ridicare a nivelului de viață al populației de la sate. Ea oglindește grija partidului față de oamenii muncii, de viitorul lor an de an tot mai strălucit.

În întâmpinarea anotimpului alb

Anotimpului alb, cel mai propice activității cultural-artistice, i se pregătește o primire corespunzătoare și în comuna dobrogeană VALUL LUI TRAIAN. Căminul cultural și-a înnoit mobilierul, în magazie există trei tone de lemne (restul până la un vagon fiind „pe drum”), iar o încăpere care era folosită ca sală de clasă a fost eliberată și destinată activităților de club. Tineretul din comuna Valul lui Traian va avea în sfârșit un club al său, va putea să joace șah și table, va dansa la Joile tineretului, va asculta o conferință, un disc sau o bandă de magnetofon. Rămâne ca și comitetul comunal U.T.C. să dea un ajutor susținut în organizarea de activități atrăgătoare, diferențiate.

De stadiul pregătirilor pentru iarnă s-a ocupat foarte atent comitetul executiv al sfatului popular comunal în sesiunea din 29 septembrie a.c. Cercetându-se starea bazei materiale a muncii cultural-artistice de masă, nu au fost neglijate nici problemele privind conținutul manifestărilor. Ba se poate spune că tocmai acestea au stat în centrul atenției deputaților. Așa cum s-a consemnat în procesul verbal, nici unul dintre vorbitori nu s-a declarat satisfăcut de nivelul de până acum al activității desfășurate la cămin. E drept, au fost unele succese în acest an, datorate îndeosebi formațiilor artistice proprii care au prezentat peste treizeci de programe la sediu și în deplasare. La o privire mai atentă însă, reiese că în registrul de activități predominant

conferințele citite și... vizionările la televizor, acestea din urmă putând figura cel mult la rubrica „activități de club”.

A căutat colectivul de conferențieri să se prezinte în fața auditoriului cu expunerile utile? Nu se poate spune a-

Sint ani de zile de când la Valul lui Traian, ca în toată Dobrogea de altfel, griul, spre exemplu, se seamănă și se recoltează mecanizat. În comună există S.M.T., numeroși localnici sint tractoriști, iar terenurile cooperativei agricole se

modalitățile cele mai potrivite (simpozionul, seara de calcul, brigada artistică — obișnuită până acum numai cu programe festive) ar fi necesar să se acorde mai multă atenție problemei participării la muncă și să li se arate oamenilor ce

de mersul muncii culturale și-a atras pe bună dreptate tăsurile criticii. Sint circa douăzeci de cadre didactice în Valul lui Traian și tot atâtea în satul Valea Seacă, dar nu se simte încă sprijinul lor calificat, substanțial, în organizarea unui număr mai mare de manifestări interesante. Directorul școlii din Valul lui Traian, Grigore Mihailov, s-a angajat în sesiune să repartizeze cadrele didactice pe resoarte de activitate culturală. Dacă, alături de ceilalți intelectuali din comună, fiecare cadru didactic, o dată pe trimestru — nu mai mult — ar pregăti o manifestare bine gândită, care să răspundă unor cerințe reale, căminul cultural ar avea o activitate pozitivă. O dată pe trimestru vi se pare mult, tovarăși profesori?

Mobilierul nou, combustibilul nu sint de-ajuns. Este necesară și o altă căldură: a înțelegerii față de nevoile culturale ale oamenilor, a apropierei de lăcașul care împarte lumină și destindere.

NICOLAE CULCEA

Combustibilul există, dar căldura înțelegerii?

cest lucru. Cu adevărat interesante și eficiente, pornind de la stări de lucruri din comună, sint numai conferințele ținute de medic (igiena viitoareii mame și toxinfecțiile alimentare) și de un juristconsult de la Medgidia (litigii la comisia comunală de împăciuire).

● Căminul din Racovița — Pitești este gata pentru activitatea culturală de iarnă: gospodarii comunei l-au zugrăvit, l-au curățat, l-au împodobit. Activitatea culturală va începe într-o atmosferă „proaspătă”.

● S-au înființat două noi universități populare: la Tulcea și la Cernavodă. Pentru expuneri, au fost solicitate din timp aproximativ 40 de personalități culturale din București, Cluj, Iași.

Învecinează cu ale Stațiunii experimentale Dobrogea, unde nu vezi decît mașini și iar mașini. De ce era nevoie să se vorbească despre mecanizare în general, așa cum s-a procedat la Valul lui Traian, în loc să se țină o conferință care să-i intereseze cu adevărat pe localnici? Se știe bunăoară că, datorită unor defecțiuni, în primul rînd organizatorice, producțiile și veniturile cooperativei agricole din Valul lui Traian sint în general mai mici decît cele ale cooperativei din satul aparținător VALEA SEACĂ și care, cum o arată numele, are pămînt mai slab. O conferință pe această temă sau o discuție liberă cu specialiștii, îndeosebi cu cei de la Stațiunea experimentală care pot face o analiză competentă a situației, i-ar interesa în modul cel mai înalt pe gospodari. Tot așa, pe linia acțiunilor în sprijinul cooperativei agricole, găsindu-se

au de pierdut dacă nu sint pontajați cîteva zile sau săptămîni. Sărbătorirea frunțașilor ar fi una dintre cele mai utile manifestări. Astăzi iarnă, cînd au primit retribuția suplimentară, patruzeci de cooperatori agricoli frunțași din Valea Seacă au hotărît să serbeze evenimentul. Dar căminul cultural din acest sat nu are director, clădirea stă închisă și de aceea oamenii au ieșit la șosea, au luat autobuzul și s-au dus la un restaurant din Constanța. Este bine că s-au autosărbătorit în felul acesta, dar nici unul nu s-a bucurat că rivna și rezultatele muncii lor trec nebagate în seamă acasă la ei, că în satul lor nu se găsește nimeni care să spună un cuvînt de laudă și de prețuire.

Comitetul raional pentru cultură și artă, sfatul popular comunal nu au rezolvat nici pînă azi problema căminului cultural din Valea Seacă. Nimeni nu primește sarcina de director, cadrele didactice din sat nici nu vor să audă. Căminul cultural continuă să stea în părăsire, un timp a fost transformat în dormitor, iar sătenii se întrebă de ce au mai contribuit la ridicarea clădirii dacă ea nu este folosită ca lăcaș de cultură.

În sus-amintita sesiune a comitetului executiv al sfatului popular comunal, lipsa de interes a cadrelor didactice față

● Comitetul regional pentru cultură și artă Dobrogea a luat măsuri ca la căminele culturale să fie cultivate forme cit mai interesante de propagandă științifică: seri de experiențe, discuții libere cu diverși specialiști, întâlniri cu oameni de cultură care au călătorit peste hotare etc.

● La 1 noiembrie, în raionul Pitești, va începe faza comunală a concursului organizat în vederea celei de-a XX-a aniversări a Republicii Socialiste România. El va avea forma unui dialog. În decembrie se va desfășura faza intercomunală, iar cele mai bune formații vor da spectacole de Ziua Republicii în orașul Pitești.

Noul sediu și clubul cooperativilor agricoli din comuna Bucov-Ploiești

O NOUĂ „REPARTIZARE” A SPAȚIULUI

O comună lângă Pitești — Bradul. Casele celor trei sate care o formează se înșiră de-a lungul șoselei, își arată ogrăzile pline de flori și, dacă treci pe-acolo, îți spu că ai nimerit printre oameni gospodari. Iată însă că, la Bradul de Sus, clădirea căminului cultural, îmbietoare ca spect exterior, mare, frumoasă, înaltă (are și etaj), furnizează surprize.

Cînd pășești înăuntru, în holul spațios te întâmpină stive de scaune, șiruri

de bănci grămădite unele peste altele, o impresie de talmeș-balmeș și imbicseală te domină imediat. Nu-ți explici de ce-ți acastă zăpăceală: se zugrăvește?

La dreapta, biblioteca se dovedește cea mai primitoare: pe masă stau în ordine colecțiile de reviste, cărțile nou apărute, stelajele cu cele cinci mii de volume sint bine orînduite, pe jos este curat, pereții sint împodobiți cu fotografii și afișe. Nu e de mirare că atîția săteni sint cititori pasionați: biblioteca Ioana Ghiță are 2200 de „clienți” din cele 5400 de suflete cite numără comuna. Și-s cititori care au, în majoritate, între 10 și 40 cărți pe fișe în acest an.

În stînga holului, o încăpere este ocupată de grădinița de copii. Educațoarea Constantina Toma e, pe bună dreptate, nemulțumită de sală: are cîmînt pe jos, se încălzește greu. Pentru toate acestea așteaptă cu nerăbdare ca la anul să înceapă proiectata construcție a școlii noi. Cînd aceasta va fi gata, se vor elibera la școala veche două clase pentru copiii preșcolari.

Camera dată grădiniței nu e singura folosită în alte scopuri decît acela ale activității culturale. Dacă vrei să mergi în sala de spectacole, te lămurești de ce scaunele stau în hol. La acest cămin, de mai bine de o lună, nu a putut avea

loc nici un fel de manifestare, pentru că sala de festivități e transformată în magazie. (Acolo e depozitat griul cooperativei agricole). Desigur, recolta e recoltă și nu se poate depozita oriunde, dar o sală de festivități este cu totul nepotrivită unei asemenea destinații. Aceeași situație există și la căminele din satul Bradul de Jos și din comuna Dirmănești. La Bradul de Sus e blocată și o cameră de la etaj. Acțiunile cu care se țin, cu mare trudă și foarte incomod, într-o cameră care, de fapt, este de trecere. Situația ni se pare cu atît mai curioasă, cu cît la Bradul de Jos a început construcția unei magazii, lucrare ce trebuia să fie terminată în octombrie 1966! Și mai există un motiv de nedumerire: președintele C.A.P. Bradul de Sus, Ion Costache, care face parte din consiliul de conducere al căminului cultural și este și fluieraș cu noscut, cum de acceptă ca activitatea culturală să fie împiedicată în acest mod?

Ce se întâmplă aici cu pregătirile de iarnă? Nici nu se mai poate pune problema unor pregătiri tematice și metodice, dacă nici măcar curățenia și zugrăvitul nu s-au început pînă în luna octombrie. Ce se va întâmpla cu formațiile artistice care n-au unde să facă repetiții și să dea spectacole? Căminul din satul Geamăna este constrîns să

găzduiască toate acțiunile, dar sătenii se deplasează mai greu dintr-un sat în altul. Cît va dura situația de față? Cînd vor putea începe și aceste cămine să-și facă pregătirile necesare pentru perioada de iarnă? V-ați gîndit la această problemă, tovarăși care ați dispus așa de operativ să fie ocupate sălile căminelor culturale?

MARILENA VULPE

● Se reorganizează expoziția de ceramică deschisă cu un an în urmă la căminul cultural din Cosești. S-au achiziționat noi expozate, s-a extins spațiul acordat expoziției. Cei din Cosești se pricep să sporească faima de ceramiciști pe care o au și pe care o merită.

● La Casa de cultură Hirșova, a fost introdusă încălzirea centrală, iar la Măcin, lângă instituția similară, a fost terminat grupul termic.

Proiectul de Directive al C.C. al P.C.R.

LARGI PERSPECTIVE PENTRU INFLOAREA CONTINUĂ A AGRICULTURII

UN DOCUMENT DE MARE INSEMNAȚATE

Noi vedem în Proiectul de Directive cu privire la perfecționarea conducerii și planificării economiei naționale, un document deosebit de important pentru noua etapă de dezvoltare socialistă a României.

Cuprinzând indicații și măsuri de îmbunătățire a conducerii și planificării activității economice pentru toate ramurile de producție, Directivele prevăd importante măsuri și în domeniul agriculturii, ca ramură de bază a economiei naționale.

Rezultatele obținute de întreprinderile și fermele agricole de stat au dovedit pe deplin justetea măsurilor luate neîncetat de conducerea partidului nostru pentru îmbunătățirea activității economice în sectorul agriculturii de stat.

Datorită acestui fapt, în întreprinderile agricole de stat se elimină tot mai mult verigile intermediare dintre conducere și sectorul de producție, fiind stabilită astfel legătura nemijlocită între director și șeful de fermă. Acordarea unei autonomii depline șefilor de fermă în conducerea producției, în utilizarea judicioasă a forței și mijloacelor de muncă, contribuie în mare măsură la creșterea producției și productivității muncii. Aceasta, alături de alte îmbunătățiri a făcut ca în tot mai multe unități să obținem rezultatele pe care le sperăm de mult și care răspund eforturilor făcute de stat pentru înzestrarea tehnico-materială a agriculturii.

Azi — o spunem cu mindrie — multe întreprinderi agricole au ajuns cu producțiile la nivelul țării cu agricultură avansată. Pe 4100 de hectare semănate cu grâu, I.A.S. Amzecea (reg. Dobrogea) realizează în acest an o producție medie de 3850 kg. la hectar. Media producțiilor la grâu pe ultimii trei ani este la I.A.S. Lehliu de 3600 kg/ha. I.A.S. Borănești intră în întrecerea mondială a producătorilor de porumb cu o producție de 6384 kg la hectar — (neirigat) — anul trecut, și peste 5000 în acest an.

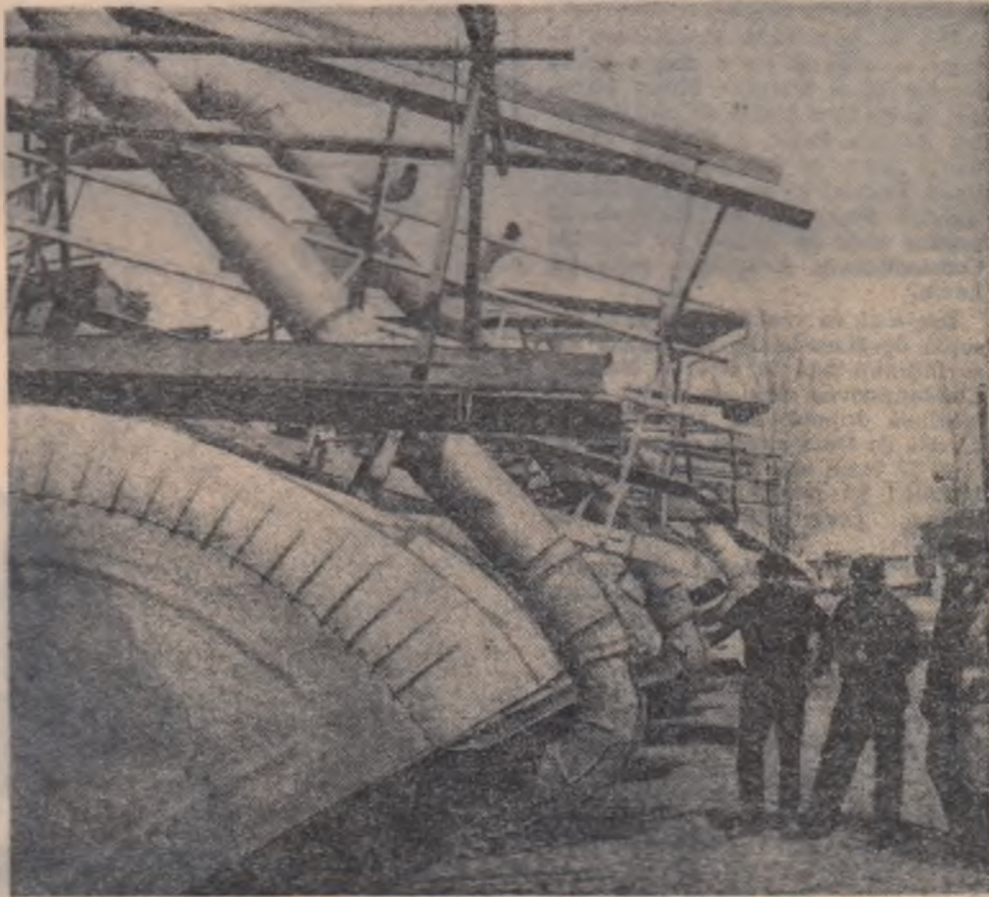
Organizarea pe noile principii a exploatarei agricole prin apropierea conducerii de producție, cointeresarea materială a lucrătorilor în creșterea producției și a venitului net, precum și creșterea răspunderii materiale, au avut urmări pozitive în întreaga activitate de producție și economico-financiară a unităților agricole de stat.

Noile principii de perfecționare a conducerii și planificării înscrise în documentele de partid, vor crea un cimp larg de manifestare a inițiativei și simțului gospodăresc în folosirea mijloacelor puse la dispoziție și valorificarea mai deplină a rezervelor de producție existente în sectorul agriculturii de stat.

Traducerea în viață a Directivelor elaborate de conducerea partidului nostru va determina un avânt economic deosebit al agriculturii noastre socialiste, care se va răsfringe în mod nemijlocit în creșterea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc.

DUMITRU MOIANU

secretar general în Consiliul Superior al Agriculturii

S.M.T. Cuza Vodă, raionul Căldărești, regiunea București.
O parte a parcului de mașini.

Cu toată puterea mașinilor

Am ajuns, punând în practică măsurile indicate de partid, la o bună și chibzuită utilizare a parcului de mașini. Am ajuns totodată să ne cunoaștem mai bine potențialul fizic și moral și să putem acoperi canalele pe unde se scurge productivitatea, timpul

și banii în ultimă instanță. Recentul document de partid ne ajută să ne folosim capacitatea și mai bine. S.M.T.-ul nostru este o unitate etalon în ceea ce privește autofinanțarea. Încă din 1962 stațiunea trăiește pe picioare proprii. Răspunderea care se leagă de acest lucru a fost unul din factorii morali ajutători. Anul acesta am cheltuit cu nevoile producției 10,5 milioane. Am încasat însă 17,5 milioane. Se naște întrebarea: de ce nu am făcut și în trecut acest lucru? Fiindcă înainte singurele obiective care se urmăreau erau volumul de hantri și prețul de cost. Planul de venituri și cheltuieli, pe care-l urmărim acum cu fermitate, ne-a disciplinat activitatea din punct de vedere economic și financiar. În Directive se precizează că Stațiunile de mașini și tractoare vor fi organizate pe principiul gestiunii economice proprii. Aceasta ne va ajuta să folosim și mai bine parcul de mașini. La sfârșitul lunii

octombrie se va realiza planul de hantri pe anul în curs. E un pas bun care cere după el altul.

Se va căuta să se mărească numărul de zile de lucru pe tractor. Înainte erau numai 180 de zile și o astfel de treabă nu era, deloc rentabilă. Cu perseverență am ajuns la 220 de zile lucru pe tractor. Pentru a progresa în această direcție e necesar ca repararea inventarului să se facă tot timpul anului, nu numai în perioade de vîrf cum era obiceiul. Vom putea asigura astfel o aprovizionare ritmică cu piese de schimb, menținînd tot timpul parcul de mașini în stare de funcționare.

Documentul recent al partidului se află în atenția întregului nostru colectiv. Aprofundarea lui ne va ajuta să descoperim noi căi pentru perfecționarea producției.

ION NĂSTASE

directorul S.M.T. Cuza-Vodă
regiunea București

RĂSPUNSUL COOPERATORILOR

Niciodată de la înființarea cooperativei agricole n-am realizat o asemenea îmbunătățire a metodelor de organizare ca în ultimul an de cînd am aderat la Uniunea raională a C.A.P. Am făcut acest lucru și n-am avut ce regreta. Partidul ne-a arătat din timp foloasele, iar acum în Directive ele sînt subliniate din nou.

Una din sursele noastre de venit este crescătoria de tineret taurin. Pe fiecare cap de animal cîștigăm, bani curați, cîte 550 lei fără cheltuielile de producție și de furajare. Văzînd așa, am căutat să mărim an de an efectivul de capete. Dar procurarea lor se făcea anevoios, fiindcă nu știam totdeauna unde pot fi găsiți furnizorii. Uniunea raională C.A.P. ne-a îndrumat însă și ne-a ajutat să încheiem cu fiecare contracte avantajoase. Cu ce s-a soldat aceas-

te? Anul acesta creștea efectivul de pînă la 400 de capete de tineret îngrădit, dar acum sînt 600 pe același efectiv stabil.

Nu sîntem însă și sămănturi renunțate în multe țări. Sîntem straguri de masă din Ortoc, cu mare căutare. De la sfârșitul tehnicii pînă la procurarea materialului de vie, Uniunea raională a C.A.P. a fost prezentă. Și aici, cooperatorii noștri au știut să dea un răspuns pe măsură. Producția de struguri de masă în acest an este de 10 tone la hectar, cu 1000 kg peste producția planificată la hectar. De altfel producția noastră de struguri n-a fost, datorită experienței acumulate de cooperatori și sîrgului pe care-l depun în muncă, niciodată mai mică de 7500 kg la hectar. O mare parte din producția de struguri de masă ia calea exportului. Pentru desface-

rea pe piața internă și externă a stragurilor, statul sprijiniți direct și indirect de Uniunea raională a C.A.P. Acest lucru are o importanță deosebită mai ales pentru economie cooperativă agricolă.

Cooperativii sîntu întreg azi din ce în ce mai bine destinați celor mai bune și valoroase pe care o au de a trăi în țara noastră. În cu cele ale cooperativității sîntu înțeles imbrorî forma cea mai bună de producție marfă — din ea în un mare mare — pe care o livram statului.

E mica noastră contribuție la bunăstarea generală a patriei socialiste.

CONSTANTIN CALIN

președinte al cooperativei agricole de producție Ostrov, regiunea Dobrogea

O femeie mi-a povestit această întâmplare foarte simplă.

Era în anul 1920. Femeia era atunci o fetiță și nu o chema Maria Nicolaevna ci Marusia. Mama Marusiei învăța la o școală de ofițeri pentru Armata Roșie. Amindouă trăiau foarte greu, ca toată lumea pe atunci. Deseori ea trecea pe la Comisariatul Poporului al Instrucțiunii publice unde se întâlnea cu Nadejda Constantinovna Krupskaia, soția lui Lenin.

Într-o zi, ea veni la Comisariat însoțită de Marusia. Pe un coridor ele se întâlniră față în față cu Nadejda Constantinovna care le salută și își continuă drumul, dar nu fără a le cerceta cu toată atenția pe amindouă.

— Și eram așa de sărăcăcios îmbrăcate! își reamintea Maria Nicolaevna, povestindu-mi cele întâmplate.

A doua zi, Nadejda Constantinovna a chemat-o pe mama Marusiei.

— Era fiica dumneavoastră, fetița cu care ați venit ieri?

— Da, era fiica mea, Marusia.

— Pofțiți acest bilet și vă rog să vă duceți cu el la Magazinul Central. Veți primi de acolo tot ce vă trebuie. Dar grăbiți-vă să nu închidă. Și vă rog să mai treceți pe la mine. La revedere.

Mama Marusiei luă biletul și văzu pe el semnătura atât de cunoscută a lui Lenin. Erau scrise câteva cuvinte și jos iscălit: Lenin.

Văzându-i emoția, Nadejda Constantinovna îi surise:

— Du-te, te rog, la magazin!

Era acolo mai multă lume și mama Marusiei n-a mai întrebat ce vrea să însemne biletul semnat de Lenin. În biletul acela era o lumină de bucurie la care nici nu visase. Fără a mai sta mult pe gânduri, ea se duse s-o ia pe Marusia de unde o lăsase pentru ca împreună cu fetița să meargă la adresa indicată de Nadejda Constantinovna.

Înainte de revoluție, magazinul acesta era cel mai luxos din toată Moscova. Și astăzi edificiul său se găsește pe strada Petrovka și de dimineață pînă seara cele trei etaje ale sale freamătă de lume ca un stup de albine. Dar în acea zi înghețată și aspră, din iarna anului 1920, cînd Marusia și mama ei se apropiară de clădire, înaltele sale vitrine erau acoperite de obloane de promoroacă și totul părea ferecat și mut. Numai înaintea unei singure uși, se vedeau urme pe zăpadă. Spre această ușă se îndreptară și ele. Mama Marusiei bătu ușor, copleșită de emoție.

După câteva clipe, un bărbat în cojoc și cu arma la centură le deschise, aruncându-le o privire cercetătoare.

— Ce doriți?

— Am venit cu acest bilet la dumneavoastră, îi răspunse mama Marusiei, intimidată de privirea omului cu arma. Acesta parcurse biletul cu

Semicentenarul Marii Revoluții Socialiste din Octombrie

VERA PANOVA

SEMNĂTURA LUI LENIN

semnătura lui Lenin și le invită să intre în magazin.

— Pofțiți!

Atunci nu era nici vorbă de electricitate. Lumina slabă a zilei de iarnă abia străbătea prin crusta de gheață care acoperea vitrinele. Ecoul pașilor și al vocilor răsuna înfiorător în imensul coridor înghețat și pustiu. Nenumărate galantare se ridicau pînă sus, în tavan, dar numai cele de jos erau încărcate de mărfuri: cojoace de oaie, pislari călduroși, lenjerie, ba chiar și ghetete, ghetete din piele adevărată!

— Ce ați dori să luați? întrebă omul cu arma. Aburi albi ieșeau din gura sa pe care stăruia încă zîmbetul prietenos ce se ivise de îndată ce văzuse semnătura lui Lenin.

— Nu știu, răspunse mama Maru-

siei descumpănită. Poate un cojocel pentru fetița.

— Și dumneata nu ai nevoie de un cojocel?

— Două ar fi prea mult. Eu pot să mai aștept. Cu haina aceasta pe care o am, mai petrec încă o iarnă. Dar Marusia are nevoie, ea crește așa de repede...

— Vă rog, vă rog, spuse omul cu arma. Lenin vă trimite aici și Lenin face aceasta pentru că dumneata ai merit-o. Aveți, așadar, dreptul, și dumneata și fetița dumitale, să vă îmbrăcați decent. Luați tot ce vă trebuie la amindouă, nu vă jenați. Tovarășul Lenin știe ce face, el garantează că nu veți lua prea mult. Uite, aici este semnătura lui Lenin personal. Pentru mine este de ajuns. Cînsă te garantată de Lenin este neîndoielnică! Fetița are cămașă?

— Nu prea are, murmură de-abia auzit mama Marusiei.

— Desigur... desigur. Dar și dumneata la fel. Pofțiți, alegeți. Eu nu mă prea pricep la... Hotăriți-vă.

Mama Marusiei nu se putea hotări în nici un chip, privirea ei alerga peste mărfurile din galantar, dar cum să pună mina pe ele și să aleagă? Și ce să aleagă? Iarna era aspră, Marusia era îmbrăcată subțire

de tot, iar de încălțăminte nici vorbă nu putea fi. Totuși, cum să ia? Nu putea!

Omul cu arma, văzînd situația, înțelese despre ce era vorba și începu să așeze în fața lor o gramadă de lucruri asprite de frig.

— Atunci n-am încotro, trebuie să vă aleg eu ceva să vă vină bine să țină și de cald.

El alese două cojoace, două perechi de pislari, patru garnituri de lenjerie și tăie cîtiva metri de stofă. Rufăria era galbenă și cu șireturi, ca pentru soldați.

— Vedeți, aici nu avem lenjerie pentru femei. Dar nu face nimic. Veți tăia ceea ce nu este necesar.

Apoi omul cu arma înscrise totul pe biletul cu semnătura lui Lenin. Mama Marusiei semnă de primire, luă pachetul și plecă împreună cu fetița, spunînd într-un glas:

— La revedere. Mulțumim!

— Noroc bun! spuse omul cu arma și închise ușa în urma lor.

Fericite, Marusia și mama ei, în cojoacele lor călduroase și în pislari se îndreptară spre casa lor, spre viitorul lor. Ziua de iarnă era pe sfîrșite. Pe cerul Moscovei amurgul era de culoarea pură a smeurei coapte.

În românește de ION POTOPIN

In cadrul Zilelor culturii sovietice, la Librăria universală din București s-a deschis marți la amiază „Decada cărții sovietice”. Cu acest prilej a fost organizată o expoziție a cărții sovietice, care cuprinde peste 2500 de titluri din domeniul literaturii social-politice, tehnico-științifice, beletristice și artei. Sînt expuse, de asemenea, lucrări din literatura clasică rusă și sovietică, traduse în limba română.

La festivitatea de deschidere au luat cuvîntul Dumitru Trancă, director general al Centralei editurilor și difuzării cărții din Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă, și I. K. Tomșin, consilier al ambasadei Uniunii Sovietice la București.

Au fost prezenți prof. Mihail Roșianu, președintele Consiliului general A.R.L.U.S., prof. dr. docent Alexandru Balaci, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, academicieni, scriitori, alți oameni de artă și cultură.

Au luat parte, de asemenea, A. V. Basov, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, și membri ai ambasadei.

„Decada
cărții
sovietice”

LENIN

Peste veacuri chipul său străbate
Ca un pisc pe-o zare de-ametist,
Dascăl drag în vremuri zbuciumate
Astru-nalt în evul comunist.

Făurar de zboruri și-aspirații
E strategul erei de sublim
Și-l urmează-n cîntec generații
Ca la Smolnii, gîndul i-l slăvim.

Glasul lui e gong vibrînd fierbinte,
Flacăra de-oșel nemuritor,
Aștrilor luînd-o înainte,
Către noi — venind din viitor!

MAXIM RILSKI

ANIVERSAREA ALBINEI

Cuvîntul tov. Alexandru BALACI
vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă

Cu prilejul împlinirii a 70 de ani de la apariția revistei „Albina”, la Casa Ziaristilor din Capitală a avut loc o adunare festivă în cadrul căreia redactorul-șef Constantin Prisnea a vorbit despre istoricul, evoluția, sarcinile actuale și de viitor ale acestei publicații. Au rostit cuvîntări de salut Nestor Ignat, președintele Uniunii Ziaristilor, prof. univ. Alexandru Balaci, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, reprezentanți ai revistelor „Contemporanul” și „Agricultura Socialistă”.
Au luat parte scriitori, ziaristi, colaboratori ai revistei.

COLECTIVUL REDACȚIONAL AL REVISTEI „ALBINA” MULȚUMEȘTE CALDUROS TUTUROR CITITORILOR ȘI COLABORATORILOR SĂI PENTRU URĂRILE ADRESATE CU PRILEJUL ANIVERSĂRII A 70 DE ANI DE LA APARIȚIE.

Printr-o coincidență simbolică, revista cu nume sugerînd însăși personificarea hărniciei, își prăznuiește cel de al 70-lea an de la apariție, în anotimpul Recoltei. Pe aripa de slovă a Albinei, poposește, de șapte decenii, în inima satelor, rivna — mereu însoțită de frumuseți și năzuinți, a unui bogat și statornic cuget românesc. — slujit cu egală dăruire de la condeiul unor adevărați cîntori ai culturii noastre naționale — Spiru Haret, Coșbuc, Maiorescu, Sadoveanu, Agârbiceanu, Eftimiu, Argezei, Camilar, Demostene Botez — pînă la cuvîntul adiind de prospețimi al corespondentului voluntar.

Tribună enciclopedică populară, revista Albina — pârtașă de la

prima literă tipărită la gîndul și fapta de propășire a culturii la sate — își sporește an de an rodul menirii ei principale.

Propagînd în anii puterii populare îndemnul neostenit pentru înfăptuirea, sub înaltul orizont deschis de întărirea puterii alianței muncitorești-țărănești, a visului de aur privind clădirea și consolidarea socialistă a agriculturii, Albina și-a înnobilat paginile, închinată țărânimii, cu virtuți de cronică autentică a satului românesc.

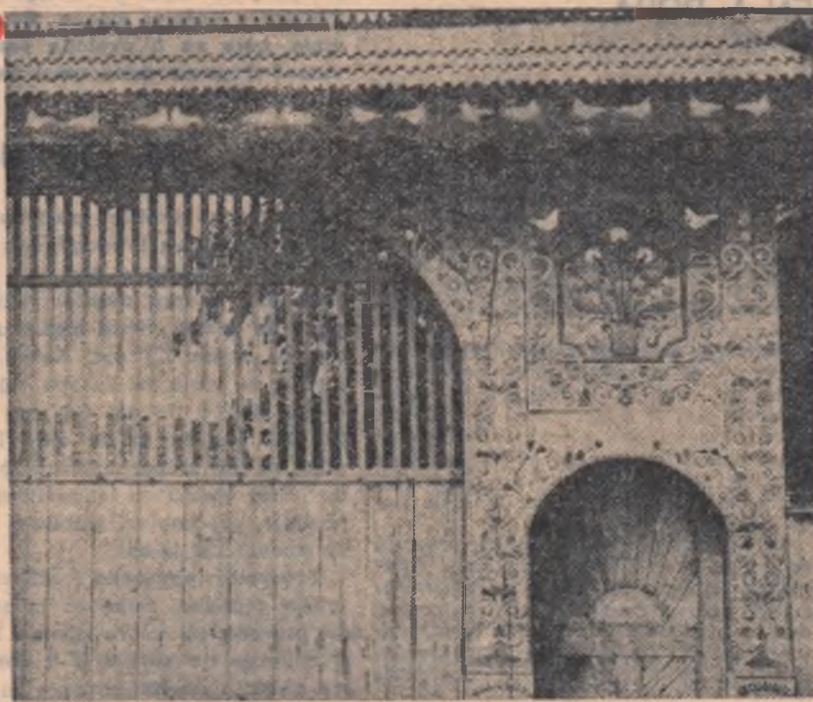
Urările noastre de astăzi, pentru noi și bogate succese ale revistei, pentru sănătatea și fericirea valoroșilor ei colaboratori, hărnicului ei colectiv redacțional,

le dorim înzecit investite, în noi și bogate izbînzii, ce se cer astăzi cucerite la sate în lumina recentelor documente ale partidului și statului ce scrutează profund viitorul.

La această intrare în al 71-lea an de activitate, în numele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă doresc colectivului redacțional noi succese, iar revistei pe care o slujește, noi progrese pe drumul împlinirii sarcinilor stabilite de partid și guvern, pentru stimularea creației populare, pentru ridicarea și înflorirea multilaterală și spirituală a țărânimii din România.

La mulți ani, tovarăși!

Poartă din Corund

SĂRBĂTOAREA

CORULUI

DIN CEUAȘ

Vorbe din popor și tîlcul lor

Pentru a ne da seama de înțelesul expresiei a lungi vorba, nu trebuie să pornim de la ceea ce înseamnă separat fiecare dintre cele două cuvinte care o compun. Altfel spus, nu avem aci de-a face cu procedeul, atît de larg folosit în limba vie a poporului, pentru a pune accente semnificative pe anumite acțiuni sau nume de obiecte — procedeu care constă în multiplicarea unuia dintre sunetele alcătuitoare ale cuvîntului respectiv, ca în acest exemplu desprins din povestea Ivan Turbincă de Ion Creangă: „Mai am numai trei zile de trăit și te-a...aai dus, Ivane, de pe fața pămîntului...”

Expresia a lungi vorba — și ea nu este singura de acest fel — are înțelesul pe care cele două cuvinte ale ei, luate împreună, au ajuns să ni-l dezvăluie — adică: a spune lucruri mai mult decît trebuie, de prisos, despre ceva sau în legătură cu cineva. De obicei, ea apare sub forma negației, reușind să creeze efecte stilistice de o remarcabilă coloratură.

Un astfel de efect obține și marele nostru povestitor Creangă atunci cînd, în basmul citat, după ce ni-l prezintă pe „eroul” principal zicînd: „Măi! dar ce sărăcie lucie pe aici pe la rai”, adaugă: „și nemailungind vorba, îndată și pornește la iad”.

Prin precizarea „nemailungind vorba”, scriitorul reușește să ne transmită impresia acelei mari grabe de care, în împrejurarea dată, era stăpînit amintitul personaj.

Interesant de remarcat este faptul că expresia poate fi tot atît de bine întrebuintată și în sens invers, cu valoare pozitivă. Un exemplu în această privință ni-l oferă o recenzie scrisă de acad. Iorgu Iordan asupra unei anume lucrări științifice. Iată-l: „Dacă ar fi lungit pușintel vorba, cum se spune familiar, fără, bineînțeles, s-o dilueze în mod gratuit, autorul ar fi scris o carte de două, poate chiar de trei ori mai voluminoasă”.

Rezultă din acest exemplu că uneori cineva poate chiar să mai lungescă vorba, cu condiția numai ca — așa cum se subliniază în pasajul citat — faptul să nu însemne a spune lucruri de prisos...

„Acolo unde se cîntă, pășește cu încredere”, zice un vechi proverb. Am cunoscut un sat înnobilat de frumusețea acestui adevăr: Ceuașul. Așezat pe încintătoarea vale a Tîrnavei, el a creat cîntecului o tradiție de 130 de ani. Cînd se întîlnesc doi-trei săteni, ei încep să cînte și nu simplu, ci pe două sau trei voci, iar văzduhul se umple de armonii. La fel și cînd muncesc, și cînd petrec, și cînd se odihnesc...

Sîmbătă 7 și duminică 8 octombrie, acest sat care nu ajunge să numere 800 de suflete a găzduit o mare sărbătoare a artei populare: aniversarea celor 130 de ani de activitate corală neîntreruptă. Sfatul popular al Regiunii Mureș-Autonomă Maghiară a organizat aici o adevărată trecere în revistă a forțelor artistice de care dispune mișcarea de amatori a raionului Tîrnăveni și a regiunii.

În căminul cultural, pe frontispiciul căruia însemnele „1837—1967”, o liră, o carte deschisă și o făclie vorbeau despre aspirațiile către cultură și frumos ale statului, în căminul în care peste 200 de coriști din Ceuaș erau cuprinși de mari emoții și alături de ei dirijori invitați din toată regiunea, tovarășul Coman Liviu, președintele sfatului popular al raionului Tîrnăveni a deschis adunarea festivă.

El a evocat figurile lumi-

noase ale primilor dirijori — învățătorul Belle Iosif, țărânul Gabor Samuel, învățătorii Belle Iosif junior, Pethő Mihály, Tollár Árpád, care, începînd cu anul 1837, au desfășurat o muncă plină de abnegație și devotament pentru înjghebură formăției corale, la început alcătuită numai din bărbați, alăturîndu-i-se apoi și femeile.

Sătenii urmăreau cu mîndrie relatările privind munca însuflețită pentru cunoașterea comorilor muzicale populare și clasice, momentele solenne și de mare bucurie la care a participat corul în decursul celor 13 decenii, numeroasele premii, diplome, trofee obținute, confirmarea valorii lui actuale, sub conducerea dirijorului Keszeg Ioan, prin două mențiuni pe țară la ultimele concursuri artistice republicane.

Tovarășul Sekeresi a adus salutul comitetului regional de partid și al comitetului executiv al sfatului popular, urîndu-le coriștilor sănătate și noi succese. Tovarășul Dumitru Boriga, președintele Consiliului Așezămintelor Culturale din C.S.C.A., a subliniat contribuția adusă de corul din Ceuaș, prin concertele susținute, la trainica înfrățire a populației românești și a celei maghiare care, sub conducerea partidului, animate de aceleași idealuri, muncesc cu hotărîre și entuziasm pentru înflorirea patriei

comune — România socialistă. Compozitorul Mircea Neagu, felicitîndu-i cu căldură pe coriștii din Ceuaș în numele Uniunii Compozitorilor pentru alesele lor simțăminte, a făgăduit noi lucrări, care să glorifice omul, munca și dragostea sa de viață. Petre Smărăndescu — dirijorul corului din comuna Fierbinți — a transmis urările de noi succese din partea cîntăreților de pe însoritele plaiuri ale Bărăganului, volume de partituri muzicale, o maramă în culoarea auritelor holde și o îmbrățișare frățească. Cei din Ceuaș erau puternic impresionati, aproape toți bătrîni avînd fața înrouată.

S-a citit Decretul Consiliului de Stat: „Pentru activitate îndelungată și merite deosebite în dezvoltarea mișcării artistice de amatori” se conferă corului din Ceuaș Ordinul „Meritul Cultural” cl. a III-a, dirijorului său Ioan Keszeg Ordinul Meritul Cultural cl. a IV-a, coriștilor Ștefan F. Meder, Ștefan Erdős, Alexandru Papp, Ioan Palosi, Dionisie Erdős Ordinul Meritul Cultural cl. a V-a și altor 10, Medalia Meritul Cultural cl. I și cl. a II-a. Bătrînul Ștefan Meder, mulțumind în numele satului Ceuaș pentru prețuirea dată de partid și guvern, își face bilanțul: cîntă de 43 de ani în cor și ar vrea să mai cînte încă 43.

A urmat concertul festiv, după care, sus pe „Dealul plumbului” feciorii din sat au aprins o roată mare din spice, rostogolînd-o ca semnal de început al petrecerii. E un străvechi obicei. Toți oaspeții au fost invitați să la parte alături de coriști la o masă pregătită de ei și servită cu tot ceremonialul unei nunți.

A doua zi, în splendida livadă a satului, în asistența întregului sat și a vecinilor lui, formații prestigioase au adus omagiul lor de cîntec și joc înfrățit, cu o desfășurare de uimitoare frumusețe a portului popular românesc, maghiar și german: corul Ansamblului de stat din Tîrgu Mureș, corurile căminelor culturale din Bahnea, Ditrău, Jidvei, Grebeniș și Laslău Mare, formațiile de dansuri din Căpîlna, Bobohalma, Cerghid și de la IPROFIL „23 August”. Festivitatea a fost încheiată de corul din Ceuaș, acest sat în care fiecare al pătrulea locuitor al său cîntă în cor, în care nu există casă fără un corist, în care multe familii sînt în întregime membre ale corului.

Așa mi-au spus bătrîni din Ceuaș: că nu cunosc mai mare bucurie decît aceea de a cînta și n-au avut o mai strălucitoare sărbătoare ca cea a sărbătoririi corului lor.

Pentru prima dată în țara noastră, la Institutul de biologie „Traian Săvulescu” din Capitală, se fac cercetări cu furnici în cuiburi artificiale pentru a se stabili pagubele pe care le aduc agriculturii unele specii din aceste viețuitoare. În fotografie: cercetătorul Dinu Paraschivescu efectuând această experiență.

Simbioza

de acad. EUGEN A. PORA
profesor emerit

Se poate spune că nu există o ființă singuratică, izolată. Intotdeauna ea trăiește în asociație cu alte viețuitoare. Omul, bunăoară, găzduiește, cu sau fără știință, o mulțime de bacterii, de viermi, de insecte, de ciuperci în și pe corpul său. La fel stau lucrurile și când e vorba de animale. Dar plantele?... Și ele sînt în aceeași situație. Plantele mari, de pildă, adăpostesc ciuperci sau bacterii, mai ales în rădăcini, dar și insecte pe frunze sau în fructe. Legea generală este aceea că ființele vii trăiesc în asociație și că adevărații „pustnici” probabil nici nu există.

Asocierea a două sau mai multe ființe poate fi cu profit unilateral și atunci se numește parazitism, sau poate fi cu profit bilateral și atunci se numește simbioză, adică trai în comun a două sau mai multe organisme de specii diferite, în care asociație, fiecare individ profită de pe urma conviețuirii, dînd și primind ceva.

Cîteva exemple ne vor lămuri mai bine.

Plante cu plante. Lichenii sînt un exemplu clasic de simbioză. Ei au corpul alcătuit dintr-o ciupercă ce se întinde ca o pîslă și se asociază cu niște alge verzi, unicelulare. Dacă separăm firisoarele de ciupercă de grăunciorii de algă, fiecare nu poate trăi separat. În asociație, însă, lichenii îi găsim pînă pe virfurile munților, lipiți de stîncile golașe, pe scoarța copacilor, pe solurile uscate. Lichenul poate trăi chiar și numai din umezeala produsă de picăturile de rouă. Firisoarele de ciupercă strîng apa, cu sărurile minerale, iar algele, folosind apa și energia razelor de soare, fac sinteză de substanțe organice pe care le dă și ciupercii. Lichenii, prin acizii organici pe care îi fabrică, macină stîncă și prepară terenul pentru mușchi, pentru vegetația ierboasă și chiar pentru tufișuri și copaci. Lichenul este un pionier al vegetației pe locurile sterpe.

Bacteriile fixatoare de azot din nodozitățile plantelor leguminoase iau azotul din aer îl fixează sub formă de substanțe proteice și le oferă pe acestea plantei (fasolea, acățul etc.). În schimb, planta verde oferă bacteriilor zaharuri și apă.

Animale cu animale. Cine nu știe că în herbarul (burduful) animalelor ierbivore ca vaca, oaia etc. trăiesc o mulțime de infuzorii și bacterii, care atacă celuloza din iarba pe care o pasc aceste animale, transformînd-o în glicogen, iar proteinele din celulele de iarbă le înglobează în corpul infuzoriilor și astfel le transformă în proteine de tip animal. Ierbivorele noastre nu ar putea trăi dacă nu ar avea în rumen aceste infuzorii și bacterii. Astfel, glucoza e transformată într-o substanță ușor de digerat, iar proteina vegetală e transformată în proteină animală, foarte ușor de asimilat. În schimb, infuzoriile respective găsesc în rumen un mediu ideal de dezvoltare, ele negăsindu-se libere în natură.

Crabul Pagurus își adăpostește corpul mic în cochilia vreunei scoici sau molușci, pe care se fixează o antenie (fiore de mare) cu tentacule multe și sensibile. Crabul este mășinat și

ferit de a fi atacat, iar actinia este plimbată de crab pe fundul apelor putîndu-și găsi hrană mai ușor.

Unele actinii cu tentacule toxice adăpostesc între acestea un pește, care se refugiază aici ori de cite ori este vreun pericol în jur. Peștele prinde creveții sau peștii mai mici și vine să mănînce între coroana de tentacule ale actiniei, care și ea primește cite ceva. Tentaculele apără peștele, iar acesta hrănește actinia.

Insectele coloniale (furnici, viespi, albine) au de obicei tovarăși pe care îi cresc în colonie, în camere speciale. Aceștia pot fi niște purici de plante, niște ciuperci etc. Insecta aduce puricilor hrană (uneori le dă chiar ouăle proprii), iar puricii secretă niște sucuri dulci pe care furnicile coloniale le sug cu aviditate.

Rechinul este însoțit în permanență de doi pești mai mici: *Remora* și *Neurates*. Aceștia au un simț al „mirosului” foarte dezvoltat și conduc pe rechin spre locul unde au detectat prezența hranei. Rechinul devorează prada, din care se înfruptă și cei doi pești piloți.

Plante cu animale. Foarte multe insecte — printre care și șvabii de bucătărie — au în celulele corpului lor bacterii. Carii cultivă, pe pereții galeriilor pe care le fac în lemn, unele ciuperci care le furnizează zaharuri. Organele luminoase de la licurici conțin bacterii. Hidra din apa dulce este verde din cauză că are, în celule, alge unicelulare verzi.

Această asociație pe o scară mai largă se vede și între totalitatea plantelor verzi și totalitatea animalelor. Animalele elimină bioxidul de carbon (CO₂) și săruri de azot în urma metabolismului lor; plantele iau bioxidul de carbon (CO₂) și sărurile de azot și cu ajutorul clorofitei și luminii solare prepară substanțe organice, care sînt în fond hrana animalelor.

ȘTIINȚEI ȘI TEHNICII SOVIETICE

DIN REALIZĂRILE

● **Specialiștii de la Institutul de oceanologie al Academiei de Științe a U.R.S.S.** lucrează la crearea unui aparat electronic special, denumit „geologul submarin”. Acesta va putea să coboare la o adîncime de 4—6 km, să examineze, cu ajutorul camerei de luat vederi, fundul oceanului și să ia mostre de rocă

Noul aparat teleghidat va constitui un mare ajutor pentru biologi. În prezent, mostrele se iau cu ajutorul drageilor, care se deplasează pe fundul mării și răzuie tot ce le apare în cale. De aceea, este foarte greu să se stabilească cu precizie locul unde au fost descoperite diferitele mostre.

„Geologul submarin” va lărgi considerabil posibilitățile cercetărilor subacvatice. Se preconizează ca primele experimentări să se efectueze chiar în cursul acestui an.

● **Savanții sovietici de la Institutul de vulcanologie din Kamciatka** au plasat în craterul muntelui Avajinsk instrumente automate care vor înregistra „respirația” și temperatura din interiorul lui. Transmise la o stație apropiată, de asemenea automată, informațiile vor fi codificate și retransmise la fiecare două ore la Institutul din Kamciatka. În felul acesta s-au creat condiții mai bune de studiere a activității vulcanice a muntelui Avajinsk.

ȘTIINȚĂ

Cum va arăta OMUL viitorului?

- O imagine științifică a strănepoșilor noștri
- Inteligența se va perfecționa
- Vor dispărea rasele?

Dacă astăzi problema originii omului este pe deplin clarificată, mai rămîne de precizat pentru oamenii de știință pînă unde va merge evoluția viitoare a speciei umane. Cu alte cuvinte, care va fi evoluția omului în viitor? Cum va arăta omul de mîine?

Spre 120 de ani!

La aceste întrebări pasionante, savanții din lumea întreagă dau răspunsuri foarte optimiste. Mai latii iată cîteva date asupra duratei vieții. În epoca de piatră, vîrsta medie a omului era de numai 15 ani. Astăzi, durata medie de viață în Europa și S.U.A. atinge 68—70 de ani (în țara noastră în 1963 era de 68 de ani). În viitor omul va trăi și mai mult, apropiindu-se de „cifra ideală” a longevității umane posibile, pe care au stabilit-o oamenii de știință: 120 de ani!

Totodată, populația globului va crește continuu, astfel că în anul 2000 se prevede că ea va ajunge la peste 6 miliarde de suflete. S-a demonstrat că, chiar în condiții normale de exploatare, terenurile folosite în prezent ar putea asigura hrana a 9 miliarde de locuitori. Dar la aceasta se vor adăuga întinderile fertilizate ale deșerturilor și pădurilor tropicale, bogățiile extrase din mări și oceane, fără a mai vorbi de creșterea producției agricole prin chimizare și mecanizare, toate acestea putînd satisface hrana a peste 30 miliarde de oameni!

Dar cum vor arăta strănepoșii noștri? Există pronosticuri și în acest sens. Cercetările făcute în toată lumea au arătat că o dată cu ameliorarea condițiilor de trai, oamenii au devenit mai înalți. Profesorul Ronsard de la Organi-

zația Mondială a Sănătății consideră că omul viitorului va avea o talie cu cel puțin 10—20 cm. în plus față de noi. Se crede însă, că după ce va atinge o anumită limită, înălțimea va înceta să mai crească.

Se va modifica puțin și forma capului. Omul epocii de piatră avea capul lung și îngust. Treptat, acesta a devenit mai scurt și mai larg. Procesul acesta a fost înregistrat în toate țările. În viitor, capul se va alungi din nou, ca urmare a țeserii oaselor feței și a reducerii numărului de dinți de la 32 la 24. Aceste fenomene se vor produce ca urmare a alimentației din ce în ce mai rafinate, mai prelucrate, care nu va mai necesita un efort de mestecare atît de mare ca în trecut.

Rezerve nevalorificate ..

Forța musculară a omului va scădea simțitor o dată cu dezvoltarea mecanizării și automatizării, mîinile și picioarele vor deveni mai firave în raport cu trunchiul. În schimb, sistemul nervos al omului de mîine va fi mult mai dezvoltat. După părerea unor specialiști această dezvoltare se va face prin mărirea volumului creierului, care va ajunge la greutatea de circa 3000 grame (în prezent, excepțional de rar creierul omului atinge 2000 grame); după alți specialiști, printre care și profesorul sovietic M. Nesturb, creierul nu va crește prea mult în volum, dar se va înregistra o perfecționare a funcțiilor celulelor nervoase. Nu trebuie să uităm că creierul uman are încă mari rezerve nevalorificate. Din cele 14 miliarde de celule nervoase ale creierului uman, o mare parte este insuficient folosită. Valorificarea acestor „rezerve interne” va caracteriza probabil pe oamenii de mîine. S-ar mai putea adăuga și faptul că roboții vor ușura considerabil efortul pe care va trebui să-l facă creierul și se vor elibera astfel alte rezerve ce vor contribui la perfecționarea inteligenței.

O direcție evolutivă la care asistăm cu toții este ștergerea deosebirilor rasiale, prin amestecul populației. Acest amestec care a început o dată cu descoperirile geografice din secolele XV—XVI, va deveni din ce în ce mai intens, mîrînd progresiv numărul populațiilor „încrucșate”. Este un fapt binecunoscut că în momentul de față nu mai există niciieri rase pure. Formate în trecut din cauza izolării grupelor de populații, rasele tind astăzi tot mai mult spre „metisaj”, pierzîndu-și „puritatea”.

În secolele viitoare, ca urmare a acestui proces, nu vor mai exista, se pare, albi, galbeni și negri. Totuși, în acest amestec în regiunile calde ale globului, se vor întîlni încă multe din caracterele rasei negre, cu pigmentația mai închisă, deoarece aceasta apără organismul de supraîncălzire. De altfel, biologul britanic prof. H. Knight susține că peste 5000 de ani rasa albă va dispărea cu desăvîrșire. După părerea acestuia culoarea pielii rasei albe va căpăta o nuanță mai închisă.

Iată deci, în linia mari, cum va arăta omenirea în viitor. Omul de mîine va avea o sănătate mai solidă, ca urmare a numeroaselor cuceriri științifice, o viață mai lungă și posibilități nelimitate de instruire și creație. La această concluzie încurajatoare au ajuns toți oamenii de știință care se preocupă de problema evoluției umane.

Dr. E. ROȘIANU

Peste 540 de autoturisme câștigate la LOTO-PRONOSPORT

Jucând la Loz în plic puteți câștiga :

La seriile speciale de 6 lei :

Autoturisme de diferite mărci și capacități „Renault 10 Major”, „Moskvici 408”, „Wartburg 312/1”, „Fiat 850”, „Wartburg-Lux”, „Wartburg-Standard”, „Trabant 601” precum și premii în obiecte și bani.

La seriile obișnuite de 3 lei :

Ciștiguri de cîte : 20 000 lei, 10 000 lei, 5 000 lei, 2 000 lei, 1 000 lei etc.

Oriunde vă aflați jucați la Loz în plic.

Numai cine joacă poate câștiga.

INTREPRINDEREA

Unelte și Scule

B R A Ș O V

livrează fără repartitie din stoc disponibil de materiale pe bază de comandă fermă :

- diverse oțeluri
- laminate feroase
- materiale electrice
- fittingărie
- piese de schimb
- rulmenți
- curele trapezoidale
- diferite nituri

Informații suplimentare se pot obține direct de la Serviciul aprovizionare, telefon 14558 zilnic de la orele 7—15 unde se pot consulta și listele de materiale.

UZINELE CHIMICE „9 MAI”

BUCUREȘTI

PRODUCE :

și livrează pe bază de comenzi ferme unităților socialiste un bogat sortiment de insecticide ca :

- Plotox
- Deparatox
- Puricid, plotox, furnitox, rozitox, în flacoane de polietilenă și cutii.
- Plotox
Soluție insecticidă pentru combaterea ploșnițelor.
Modul de utilizare :
Conținând două substanțe active, produsul prezintă o deosebită eficacitate în combaterea ploșnițelor avînd acțiune rapidă cu efect imediat și persistență în timp (remanență).
Pentru deparazitarea a circa 20 m.p. este necesar a se pulveriza circa 300 ml. soluție insecticidă.
Pulverizarea se va face în paturi, saltele, dulapuri, pereți, dușumele și tablouri etc. (în special pe locurile ferite de lumină).

Nu se toarnă cu sticla și nici nu se pulverizează în aer ci direct pe obiectele infectate cu ploșnițe. Pulverizarea se repetă după 30 de zile. În timpul pulverizării se acoperă alimentele. Nu se pulverizează porțiunile lustruite ale mobilei pentru a nu se păta. Pentru reușita deparazitării cu soluție insecticidă, o măsură obligatorie este curățenia generală înainte de tratare. Produsul fiind inflamabil este interzisă pulverizarea insecticidului cu aparate electrice sau focuri aprinse. Înainte de pulverizare este necesar a se stinge focurile. Insecticidul se pulverizează cu ferestrele deschise. Conținutul 1 000 ml. Preț lei 6,25.

Încheind asigurări facultative de accidente dați dovadă de prevedere.

Asigurările de accidente constituie o măsură utilă în orice împrejurare, la locul de muncă, în călătorie, la domiciliu, la practicarea sporturilor etc.

Asigurările de accidente se pot încheia pentru sume asigurate fixe sau pentru sume mai mari. Sumele asigurate sau o parte a acestora sînt plătite de ADAS atunci cînd se ivesc riscurile asigurate.

Pentru o asigurare de accidente cu sume asigurate de 10 000 lei, respectiv 5 000 lei, pe durata de 3 sau 6 luni, prima de asigurare este de numai 12 lei. Aceasta se stabilește în funcție de profesia asiguratului.

Uzina

Chimică

GETICA

BUCUREȘTI

str. Ziduri între Vii
nr. 11-17, tel. 35.05.40

produce :

- coloranți organici pentru industria textilă și poligrafică ;
- coloranți pentru piele ;
- rășini epoxidice ;
- produse intermediare.

FABRICA de HIRTIE BUȘTENI

RAIONUL CÎMPINA

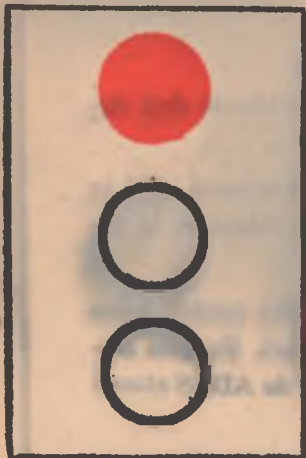
REG. PLOIEȘTI

produce :

și livrează

- un bogat sortiment de produse de papetărie, ca :
- hirtie de scris velină
 - hirtie de scris semivelină
 - hirtie electroizolantă
 - hirtie specială sulfat
 - hirtie creponată export
 - hirtie igienică, șervețele, prosoape și filtre
 - hirtie suport abrazive și adezive
 - saci de hirtie, caiete.

PE STOP

Raid anchetă în regiunea Brașov

Realizat cu sprijinul Direcției circulației
din Direcția Generală a Miliției

Doctorul : — Care dintre voi a uitat să pună felinarul la căruță și care se plimba cu bicicleta prin mijlocul șoselei, că semănați teribil !?

LA BUCURIE ȘI LA NECAZ

Sînt unii care de dimineață, de cum deschid ochii îi și vezi cu țuica la gură iar seara își pun sticla drept căpătii. Alții găsesse prilej de băutură în orice; dacă a auzit că o rudă de a șaptea spiță, care locuiește în al șaptelea sat de după deal, își botează copilul, el se îmbată; dacă a aflat că un prieten cu care a făcut armata s-a căsătorit acum un an se îmbată iar; dacă a murit soacra unuia cu care a fost coleg la grădiniță — așîderea ! Tractoristul Iosif Török de la G.A.S. Cața nu este însă dintre aceștia. El nu bea decît în două cazuri: la bucurie și la necaz.

De asta s-a și dus el în acea frumoasă dimineață de august și și-a cumpărat rachiu. De necaz. Păi să fii nepăsător, cînd deodată, ne-tam-nisam i s-a oprit tractorul în drum? Nu se făcea. A simțit pe loc un mare necaz și tot pe loc — pe locul unde repauza vehiculul — și l-a înecat în trăscau.

Dar așa cum după furtună vine și vreme bună, după orice necaz musai să vină și o bucurie. Și bucuria i s-a arătat lui Török sub forma unui alt tractor care a venit să-l i-l remorcheze pe al său. Într-un astfel de caz nu poți să nu te „simți”. Zis și făcut. A cumpărat lichior și l-a tratat pe „salvator” și s-a cinstit și el... de bucurie.

După ce a fost remorcat și i-a pornit motorul s-au mai cinstit cu ce rămăsese pe fundul sticlei și s-au despărțit. „Salvatorul” a plecat pe o cărare iar Török pe alte două.

Probabil însă că pe la mijlocul uneia din aceste două cărări era un stîlp. Altfel nu se explică de ce tractorul lui Török s-a oprit drept în el. Tractorul s-a oprit iar stîlpul, cu fire electrice cu tot... a pornit-o în jos. Și cum — culmea coincidenței — era vorba tocmai de stîlpul din fața bufetului, Török a intrat să se cîstească cu vișinată. De astă dată, de necaz.

După cite se pare Török o să aibă în continuare un necaz și mai mare. Dar n-o să mai poată bea decît apă.

VL. PANĂ

DEFEC- ȚIUNE TEHNICĂ

Oră de amiază la C.A.P. Saschiz. Șoferul Gheorghe Rucoi trebuia pe lingă autocamion cînd s-a apropiat inginerul agronom Alexandru Potopean.

— Ghiță, îi lei pe ăștia cițiva oameni și îi duci la Mihai Viteazu că au de lucru acolo.

— Dar eu am de lucru aici, că-i mașina defectă.

— Ba e bună. Are roți, parbriz, țevă de eșapament... Ce, eu nu mă pricep?

— Are un joc de volan.

— Să nu se joace nimeni cu volanul acum, în campanie.

— Uitați-vă că-i legat cu sfoară.

— Foarte rău. Cum îți permiți să-l ții legat cu sfoară? Se poate rupe. Leagă-l cu sîrmă. E mai durabil.

— Și motorul...

— Ce-i cu motorul?

— Bate.

— Frumoasă educație i-ai dat.

— Arcurile sînt slabe.

— Ia o mină de furaje și îngrășă-le. Vezi, toate se rezolvă dacă ai bunăvoință. Gata cu vorba. Suie oamenii și, la drum!

— Dar mașina e încărcată.

— Unde merge mie, merge și suta de kilograme.

— Păi, mai pleacă un autocamion spre Mihai Viteazu; și e gol.

— Doar nu vrei să-l încărcăm și pe el ca să se defecteze! La noi, grija pentru buna întreținere a parcului de mașini stă pe primul plan.

A. CROITORU

CA LA CIRC

Florin Moraru din Vinători e elev la o școală profesională din Sighișoara. Dar visul lui este să facă ceva mai grozav. A văzut el odată la circ pe unul care merge pe motocicletă fără mîini. Florin, neavînd motocicletă s-a mulțumit cu o bicicletă. Și se antrenează de zor pe șosea. Prinde viteză și apoi ridică mîinile de pe ghidon. Nici nu se uită la mașinile care trec pe lingă el (deocamdată). Pentru Florin, e cazul să adaptăm o vechi zicală: unde nu-s mîini, poate să fie vai de cap.

— Dacă o mașină pleacă la ora 11 din Brașov, cu 120 km. pe oră, spre Avrig, la ora 12 și un sfert unde ajunsese șoferul?

— Cred că la spital.

Desene de T. PALL

RECTI- FICARE

Recent — cu ocazia trecerii în Suedia la circulația pe dreapta — zărele au anunțat că numai pe șoselele Marii Britanii vehiculele mai circulă pe partea stîngă. Sîntem în măsură să dăm o rectificare: circulația pe partea stîngă se practică și în comuna Axente Sever. Deocamdată este vorba de un experiment făcut de tractoristul Iulian Popa. Cu un perfect calm englezesc, el a călcat linia albă din mijlocul șoselei și a trecut pe stînga, deoarece era mai liberă. Mai apoi, cu același calm, a tamponat un autocamion și a rănit o persoană. Văzîndu-și isprava, i s-a lăsat pe ochi o ceață deasă de parcă ar fi fost la Londra.

CUM ÎI, GHEORGHE?

— Cum să șie? Așa-l...
— Greșit-ai, ori ba?
— Greșit-am, bat-o soarele de feștilă, că n-o pusei la cocie...
— Da' cocia cum ai luat-o?
— Cum s-o iau? Uite așa, bine: nu m-o văzut nime... că n-o păzește nime...
— Și p-ormă?
— P-ormă? i-am dus porcu' la un șogor...
— Așa, și?
— Și ne-am cinstit acolo, ca oamenii, că doar nu era să-i duc porcu' pă gratis...
— Zi-i 'nainte!
— Am beut, de ce să mint... da', numa două pahare...
— Da' te cam clatini, Gheorghe...
— Apăi, vezi dumneata, așa se clatină omul în faptil serial... mai bate și vîntu...
— Și limba se cam împleticește, Gheorghe...
— Asta așa-i, de la sperietură mi se trage...
— Te-a speriat vinul, Gheorghe...
— Că bine zici matală, m-a cam speriat...
— Al focului vin, Gheorghe...
— Nu-i al focului, că la șogoru cu porcu am beut...
— De ce, Gheorghe? Că n-ai voie cînd mit caii înhămați la cocie...
— Doamne păzește, n-am zis nici măcar „diii l”, am lăsat caii să meargă singuri...
— Și unde te-or dus caii?
— Bată-i muma lu Sin Chetru să-l bată și amar de mama lor... drept la tovarășu plotoner...
— Păi vezi, Gheorghe?
— Nu văz, că dac-aveam feștilă de-ai da zice felinarii, vedeam...
— Și dacă nu beai, Gheorghe...
— Și dacă nu beam, tovarășe... așa-l. Acu' dacă-i zic muierei mele că mi-a dat amendă...
— Ce-ți face, Gheorghe?
— Uite ce e: ți le-am spus pă toate, da' p-asta nu ți-o spun!

P.S. Orice asemănare dintre pătania lui Gheorghe din dialogul de mai sus și cazul lui Gheorghe Lupșa, de la G.A.S. Sighișoara, secția Rora, care a fost găsit într-o seară circulînd cu căruța fără felinar și sub influența băuturilor alcoolice, este intimplătoare. Intimplarea se datorește numai faptului că autorul acestor rînduri se afla în acea seară, tocmai prin acele locuri.

DAN PADIȘ

DRUMUL CEL MAI SCURT

Drumul cel mai scurt între două puncte este cel drept. Asta în geometrie. Pentru vehicule el mai trebuie să corespundă unei cerințe: să fie carosabil. Astfel, dacă vrei să verifici legile geometriei conducînd un tractor cu o remorcă plină de oameni și o lel de-a dreptul peste șanțuri, riști să pălești ca Andrei Maurer de la G.A.S. Saschiz. După cum se vede și din fotografia alăturată, el n-a reușit să ajungă la capătul drumului. Pentru că, cel puțin în materie de circulație, cel mai scurt drum tot pe drum trece.

